

РЕШЕНИЕ

№ 4999

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11833** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 36866 от 23.11.2020 година, подадена от И. П. С., с адрес: [населено място], [улица], вх.Г, ет.6, ап.63, чрез адвокат Г. Р. Ф., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.4, ап.15, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 20-4332-006895/28.10.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел Пътна полиция, при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на И. П. С. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане.

В жалбата се поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при неизяснена фактическа обстановка и липса на мотиви. Иска се нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адвокат Ф., която поддържа жалбата, на заявените основания. Претендира отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел Пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи

проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-006895/28.10.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел Пътна полиция, при Столична дирекция на вътрешните работи на И. П. С. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца. С Акт за установяване на административно нарушение бл. № 0694374/27.10.2020 г. е констатирано че на 27.10.2020 г. около 03.30 часа жалбоподателят И. П. С. е управлявал лек автомобил Т. ВЕРСО с рег. [рег.номер на МПС] , по бул. Ген. Т., с посока от бул. Руски към бул. Ив. Е. Г.. Водачът е проследен и пред бл. 53 е спрян за проверка, тъй като видимо управлявал автомобила под влиянието на алкохол, както и видимо имал признаци на лице, употребило алкохол. И. С. е отказал да му бъде извършена проба за употреба на алкохол с техническо средство. Издаден е талон за изследване № 093830 от 27.10.2020 г. Впоследствие е направено химическо изследване, съставен е протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 627/27.10.2020 г. Видно от същия, в изпратените проби кръв за изследване, взети от лицето е установено наличие на етилов алкохол в количество 2.04 промила. За констатираните и описани в АУАН нарушения е издадено наказателно постановление № 20-4332-020548/20.11.2020 г. от началник сектор в отдел Пътна полиция – СДВР.

Нарушението е констатирано при извършена проверка от полицейския служител А. Г. С., за което е съставена докладна записка от 27.10.2020 г. В същата е отразено, че в резултат от подаден сигнал от водач на лек автомобил Т. Т., И. С. е бил установен да управлява лек автомобил Т. ВЕРСО с рег. [рег.номер на МПС] , по бул. Ген.Т., с посока от бул. Руски към бул. Ив. Е. Г., като автомобилът се е движил по начин, който създава затруднение за движението на останалите автомобили. Същият е бил проследен и е извършена проверка пред бл. 53 в ж.к. Лагера. И. С. е отказал да му бъде извършена проба с техническо средство за употреба на алкохол. Издаден му е талон за изследване.

Полицейският служител А. Г. С. е допуснат и разпитан като свидетел в настоящото производство. В съдебно заседание, проведено на 21.04.2021 г. А. С. потвърждава отразената в съставената от него докладна записка фактическа обстановка. Потвърждава, че автомобилът, управляван от И. С. е бил забелязан да се движи в несъответствие са правилата за движение по бул. Ген. Т., с посока от бул. Руски към бул. Ив. Е. Г., като впоследствие, след проследяване е била извършена проверка на водача пред [жилищен адрес] ж.к. Лагера.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена до Административен съд София град на 23.11.2020 г., заведена с вх. № 36866 от 23.11.2020 г. Оспорената заповед е връчена на И. С. на 10.11.2020 г. При тези данни съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК. Оспорва се подлежащ на оспорване административен акт. С оглед на изложеното, жалбата е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 170, ал.1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на

изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал.1, т. 1 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 2/2018 г.), определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства, като за целта служебните лица са длъжни да извършат проверката по безопасен начин, осигурявайки необходимата видимост, като на основание чл. 165, ал.2, т. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. Представена е заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., издадена от министъра на вътрешните работи, при условията на заместване (заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи), с която по реда на чл. 165 от ЗДвП на директора на СДВР се възлагат правомощия да осъществява контрол по Закона за движението по пътищата. Издадена е заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която полицейските органи по чл. 142, ал.1, т. 1 от ЗМВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл. 171, т.1,2,4 и 5, б."а" и т.6 от ЗДвП. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, който е полицейски орган по чл. 142, ал.1, т. 1 от ЗМВР и следователно е компетентен орган, съгласно заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите, посочени в разпоредбата съществени реквизити и същата е мотивирана, съобразно изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

В чл. 171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б" от ЗДвП, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

В случая водачът на МПС И. П. С. е отказал да му бъде направена проба за употреба на алкохол с техническо средство. Последното се потвърждава от представените доказателства: Акт за установяване на административно нарушение бл. № 0694374/27.10.2020 г., талон за медицинско изследване № 093830 от 27.10.2020 г., докладна записка от 27.10.2020 г. от полицейски служител А. Г. С.. Впоследствие е установено, посредством медицинско изследване, че И. С. е с концентрация на алкохол в кръвта 2,04 промила. От страна на жалбоподателя не се излагат твърдения, оборващи установените обстоятелства. Твърди се, че установената фактическа обстановка не отговаря на действителността, тъй като на бул. Ген. Т. не се намира бл. 53. Представя писмо от главен архитект на район К. село-Столична община, видно от което на територията на ж.к. Лагера се намира [жилищен адрес] на ул. П. М., между

ул. Троянски проход и ул. М.. На бул. Ген. Т. се намира сграда с административен адрес [улица].

Съдът намира, че така изложените обстоятелства от жалбоподателя не променят фактическата обстановка, описана в оспорената заповед. В същата не се съдържа констатация, че бл. 53 се намира на бул. Ген Т.. Жалбоподателят не отрича, че автомобилът, който е управлявал се е движил по посочения булевард и в указаната посока. Видно от докладна записка от А. Г. С. от 27.10.2020 г., както и от свидетелските му показания И. С. е бил проследен и проверката е била извършена след спиране на автомобила пред бл. 53 в ж.к. Лагера. Видно от писмото на главния архитект на район К. село – Столична община, в жилищния комплекс се намира бл. 53.

Самостоятелно основание за налагане на ПАМ по реда на чл. 171, т. 1, б „б” от ЗДвП е отказът на водача на МПС да му бъде направена проба за употреба на алкохол с техническо средство. Такъв отказ е направен, установено от Акт за установяване на административно нарушение бл. № 0694374/27.10.2020 г., талон за медицинско изследване № 093830 от 27.10.2020 г., докладна записка от 27.10.2020 г. от полицейски служител А. Г. С.. Направеното впоследствие медицинско изследване установява че И. С. е бил с концентрация на алкохол в кръвта 2,04 промила, което също представлява самостоятелно основание за налагане на ПАМ по реда на чл. 171, т. 1, б „б” от ЗДвП. Следователно, законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т., б. „б” от ЗДвП, на основание на която разпоредба е наложена процесната ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от осемнадесет месеца”.

При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП предпоставки. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. П. С. срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 20-4332-006895/28.10.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел Пътна полиция, при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия:

